

Дата прийняття:	23/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	23/08/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF MIRZOYAN v. ARMENIA</u> <i>(Application no. 57129/10)</i>
Зміст:	<p>Справа стосувалася вбивства сина заявника під час проходження ним військової служби.</p> <p>Син заявника проходив обов'язкову військову службу у невизнаній Республіці Нагірний Карабах, коли його було вбито пострілом в голову одним зі своїх офіцерів в квітні 2007 року. Він помер, не приходячи до тями, в травні 2007 року. Офіцер, якому в минулому неодноразово оголошували догану, визнав свою провину; його було засуджено до п'ятнадцяти років позбавлення волі. Суд відхилив цивільну скаргу заявника з приводу стягнення компенсації з держави з тієї підстави, що внутрішнє законодавство не передбачає відшкодування моральної шкоди.</p> <p>Обидві скарги заявника до апеляційного суду та суду касаційної інстанції не були вдалими. Заявник стверджував, що вимога відшкодування моральної шкоди ґрунтується на положеннях Конвенції, а тому превалює над положеннями внутрішнього законодавства, яке не врегулює цього питання.</p>

	Заявник стверджував, що держава не забезпечила дотримання статті 2 Конвенції у зв'язку зі смертю його сина і статті 13 Конвенції в частині незадоволення його вимог з приводу відшкодування моральної шкоди.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 2 Конвенції (право на життя). Порушення статті 13 Конвенції (право на ефективний засіб юридичного захисту).